

Bet. o. lovf. om arbejdsmiljø.

nødvendigt at stille krav om godkendelse fra de ansattes repræsentanters side, ligesom det ikke kan anses for rimeligt at bemyndige ministeren til at fastsætte generelle regler om fravigelse. Desuden ønskes søndagen fastholdt som almindelig fridag.

Til nr. 24.

Da der gennem §§ 53 og 54 er åbnet mulighed for, at reglen under bestemte forudsætninger kan fraviges i konkrete tilfælde, anses det ikke for rimeligt, at ministeren bemyndiges til at fastsætte generelle regler om fravigelse.

Til nr. 26.

Det kan være nødvendigt, at der på en række områder kan indgås aftale om andre regler, men sådanne aftaler må kun kunne indgås med ministerens godkendelse og kun som kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

Til nr. 27.

Under drøftelser med arbejdsmarkedsudvalget er der opstået tvivl om rækkevidden af denne bestemmelse. For at præcisere, at det ikke med denne bestemmelse tilsigtes at give adgang til at gribe ind i fastsættelsen af den almindelige daglige eller ugentlige arbejdstid, som her i landet er et overenskomstanliggende, foreslås denne tilføjelse. Ændringen griber ikke ind i adgangen efter denne bestemmelse til at fastsætte regler såvel for den tid, en arbejder må være beskæftiget ved en bestemt slags arbejde, som for varigheden af hvileperioder imellem arbejdsperioderne, jfr. § 52.

Den begrænsede arbejdstid, som fastsættes efter denne bestemmelse, vil normalt kun omfatte selve det arbejde, som i særlig grad bringer sikkerhed og sundhed i fare. Som nævnt i bemærkningerne til § 57 vil der her kunne stilles krav om særlige pauser ved det farlige arbejde.

Det kan dog ikke udelukkes, at der kan fremkomme arbejde, som er forbundet med særlig fare, hvis den beskæftigede er træt. I sådanne tilfælde vil det kunne være påkrævet også at begrænse arbejdstiden ved andre arbejdsprocesser, som udføres forud for det farlige arbejde.

Til nr. 28 og 29.

Det anses ikke for rimeligt, at der opretholdes særlige regler for unges arbejde i landbrug.

Til nr. 30.

Under drøftelse med udvalget er det fremgået, at nævnelse i lovteksten af landbruget som typisk eksempel kan give anledning til misforståelser i retning af, at landbruget på dette område skulle indtage en særstilling. For at undgå sådan misforståelse foreslås det, at denne eksemplifikation udelades.

Til nr. 31-33.

Ændringsforslagene skærper beskyttelsen af unge i arbejdsprocessen.

Til nr. 34.

På grundlag af drøftelserne i udvalget findes det hensigtsmæssigt at skærpe arbejdsmiljørådets forpligtelse til planlægning, således at der afgives en årlig indstilling om ønskelige forbedringer. Dette svarer til de årlige beretninger fra direktoratet for arbejdstilsynet og til de årlige budgetter.

Til nr. 35.

Som nævnt i bemærkningerne til § 67 svarer arbejdsmiljørådets sammensætning til sammensætningen af arbejdsrådet, som den blev fastlagt i loven om almindelig arbejderbeskyttelse af 1954.

Under behandlingen af lovforslaget i folketingets arbejdsmarkedsudvalg er der rejst spørgsmål, om fordelingen af arbejdstagerrepræsentanter efter disse regler passer til de pågældende gruppers andel af det samlede antal arbejdstagere.

I sin redegørelse herfor har arbejdsministeriet oplyst, at industri og transport, bygge- og anlægsvirksomhed og landbrug talmæssigt er betydeligt overrepræsenteret, medens navnlig funktionærer, administration og liberale erhverv er underrepræsenteret.

Efter henstilling fra arbejdsmarkedsudvalget er der herefter foretaget en fornyet overvejelse af arbejdsmiljørådets sammensætning, især med henblik på, om den offentlige sektor skal repræsenteres både for så vidt angår arbejdsgiverne som de ansatte, og om funktionærrepræsentationen bør ændres.

Disse overvejelser har været baseret på det synspunkt, at en eventuel ændring af rådets sammensætning skal ske under hensyn til udviklingen, og at en ændret sammensætning ikke må gå ud over rådets funktionsduelighed.

Under overvejelserne har det været tillagt betydelig vægt, at det afgørende for rådets